

معماری بومی راهی به سوی توسعه ساخت و ساز پایدار

حسین چینی ساز¹، آرمان محمدی سرافراز²

1- دانشجوی کاردانی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

bezo0n64@yahoo.com

2- کارشناس ارشد عمران مدرس گروه عمران دانشگاه های آزاد اهواز و شوشتر

armanms56@gmail.com

چکیده

سالهاست که سخن از حفظ، احیاء و باز زنده سازی ارزشهای گذشته است و همه صاحب نظران متفق القولند که حفظ ارزشهای اجتماعی و فرهنگی موجب هویت ملی است. اما از طرفی شناخت و پالایش ارزشهای گذشته و برگزیدن بهترین آنان و تطبیق آنها با شرایط زمانی و مکانی بطوری که منطبق با نیازهای جامعه امروز باشد نیز مسئله ای است که باید مد نظر قرار گیرد. از این گستره، معماری که از پر اهمیت ترین عناصر ارزشی هر ملت است، سهم بسزائی دارد و غور در این معنا در حیطه معماری بعهدہ معماران این عصر گذاشته می شود. معماری سنتی سرشار از نکاتی است که ممکن است گاهی گوشه ای از آن کشف و مورد استفاده قرار گیرد. معماری پررمز و رازی که اساس و سنت آن، پویایی و روزآمدی است. معماری ارزشمندی که حاصل آن ساختمان هایی است که برای ابد بنا می شوند. لذا بزرگترین ویژگی بناهایی اینچنینی که دورنمایی جاویدان را ترسیم خواهند کرد، همه جانبه نگری و نکته سنجی های علمی، فنی و اجرایی در جهت ایستایی و پایداری غیر قابل تردید آن است. در گذر از معماری سنتی و بومی متعارف به سوی معماری مدرن و در نهایت معماری پایدار، نیاز به آموزش معماری و همچنین تحولی اساسی در آن به صورتی کاملاً آشکار مشاهده می شود. معماری پایدار یکی از مباحثی است که اخیراً مطرح شده و مورد توجه قرار گرفته است. نگاهی گذار به معماری بومی مناطق مختلف ایران، حکایت از شناخت خصوصیات محیطی، به خصوص اقلیمی پهنه های مختلف ایران، چاره اندیشی هوشمندانه نیاکان ما برای استفاده هرچه بیشتر از مواهب طبیعی و مقابله با مشکلات و ناهنجاری های اقلیمی-محیطی آن دارد. در این مقاله سعی بر آن است ضمن نگاهی کلی بر معماری و معماری بومی، به شناسایی نقش آن در دستیابی به توسعه پایدار و اهداف آن نیز اشاره مختصری شود.

واژگان کلیدی: معماری بومی، معماری پایدار، ساخت و ساز پایدار